

JANSSENS-SMITS, Louis (eigenlijk Benedikt Alois Frans), industrieel (Sint-Niklaas 10 oktober 1832 - Sint-Niklaas 12 april 1884).

Oudere broer van Alfons, zie aldaar. Huwde op 18 mei 1858 de Eindhovense Johanna Smits (vanwaar de toevoeging Smits).

Janssens werd, op 25 februari 1875, te Sint-Niklaas, voorzitter van het Davidsfonds. De priester Hendrik Claeys was hiervan de promotor en secretaris. Het was de derde afdeling van het land, na Gent en Heist-op-den-Berg. Janssens was in zijn geboortestad ook voorzitter van de Vlaamsche Kring en werd een beschermheer van de Vlaamse letterkunde. In die kwaliteit onderhield hij persoonlijke betrekkingen met Hendrik Conscience en Lodewijk de Koninck. Hij schreef trouwens ook enkele gedichten, die evenwel niet in de handel verschenen. Bij de verkiezingen van 24 december 1878 deed hij zijn intrede in de Senaat; hij had er zitting tot zijn overlijden. Het onderzoek van zijn geloofs-brieven door de senaatscommissie leverde een moeilijkheid op. Zij waren in het Nederlands gesteld en de commissie, die alleen uit Walen bestond, diende een beroep te doen op een vertaler. In die tijd stond Sint-Niklaas bekend als de meest Vlaamse stad van Vlaanderen.

Bij Janssens' begrafenis werd, voor het eerst in de geschiedenis, de lijkrede namens de Senaat in het Nederlands uitgesproken.

LITERATUUR: *Herinnering*, met begrafenisredevoeringen en huldedicht door Lodewijk de Koninck (1884) - B. de Cock, *Zestig jaar onmondigheid van het volk* (1969).

BERT DE COCK